

Iz upravne prakse.

(Lovsko pravo za Kranjsko.)

I. Za nižjo, kakor je izklicna cena, se sme oddati v zakup občinski lov le z izrecnim privoljenjem občine.

Za javno dražbo občinskega lova v Č. se je določila izklicna cena z zneskom 51 K. Pri dražbi je ponudil za lov največ A. S. in sicer 16 K. Ker ta najvišja ponudba ni dosegla izklicne cene, je zahtevalo županstvo v Č., da se razpiše nova dražba. Svojo zahtevo je utemeljevalo tudi s tem, ker je prejšnji zakupnik lova J. S. izjavil županstvu, da je pripravljen pridržati občinski lov za dosedanje zakupnino, to je 51 K. Pri okrajnem glavarstvu zaslišani izdražitelj lova A. S. je obljubil nato, plačati za lovski zakup znesek 52 K.

Okrajno glavarstvo je odkazalo občinski lov v Č. izdražitelj A. S. za letno zakupnino 52 K.

Deželna vlada je ugodila pritožbi občine, razveljavila odkaz lova ter zaukazala vnovično dražbo.

Razsodba deželne vlade, ki jo je potrdilo rekurznim potom v celem obsegu poljedelsko ministrstvo, se opira na naslednje razloge:

Po § 2. min. naredbe z dne 15. decembra 1852, drž. zak. št. 257, se mora oddati v zakup občinski lov praviloma na javni dražbi. Okrajno glavarstvo je uvedlo v tem slučaju dražbeno postopanje; pri dražbi se je dosegla najvišja ponudba v znesku 16 K. Po dražbi je ponudnik A. S. zvišal svojo ponudbo na 52 K. Ker A. S. svoje ponudbe ni zvišal v teku dražbenega postopanja, temveč še le po končani dražbi, okrajno glavarstvo ni bilo upravičeno sprejeti to ponudbo brez privoljenja občine.

V zmislu § 19. dražbenega reda z dne 3. julija 1786, ki ga je subsidiarno uporabljati pri zakupovanju občinskih lovov, ker v lovskem zakonu ni drugih tozadevnih določil, se sme oddati stvar, ki je predmet zakupovanja, za nižjo, kakor je izklicna cena, le, ako lastnik temu izrecno pritrdi. Iz tega izvajamo, da oblastvo, ki bodisi po zakonu ali na prošnjo stranke, opravlja javno dražbo, ni upravičeno prosto razpolagati s predmetom, ki ga na javni dražbi prodaja. Oblastvo nima pravice, prodati predmet za vsako ceno, temveč se mora držati izklicne cene. Tu se je bila določila izklicna cena z

51 K in se je to pred dražbo javno razglasilo. Od te cene okrajno glavarstvo brez privoljenja občine ni smelo odnehati.

Dejstva, da je županstvo Č. v svoji, po dražbi okrajnemu glavarstvu predloženi vlogi opozarjalo, da je dosedanji zakupnik lova ponudil zakupnino 51 K, ni smatrati za privoljenje, da se sme oddati lov v zakup ponudniku A. S. za znesek 52 K.

II. Po končani dražbi, to je: po sprejemu najvišje ponudbe in po domiku lova najvišjemu ponudniku izgubé vse druge ponudbe pravno moč.

Na javni dražbi občinskega lova v B. se je domaknil lov najvišjemu ponudniku L. M. za letno zakupnino 602 K.

Okrajno glavarstvo ni odobrilo tega ponudnika za zakupnika, temveč je odkazalo lov S. V., ki je ponudil za lov na javni dražbi 600 K, svojo ponudbo pa zvišal pozneje na 612 K.

Pritožbo L. M., ker ga ni odobrilo okrajno glavarstvo za zakupnika lova, je deželna vlada zavrnila, ker L. M. ni imel potrebne sposobnosti za izvrševanje lova.

Nadaljni pritožbi L. M. poljedelsko ministrstvo ni ugodilo iz ravno istega razloga, hkrati pa je uradoma razveljavilo odkaz občinskega lova S. V., ter je zaukazalo vnovično javno dražbo iz naslednjih razlogov:

Ponudbe pri javnih dražbah izražajo ponudnikovo voljo, skleniti pogodbo za ponujano ceno; pogodba sama je pravnoveljavno sklenjena šele, če je ostala dotična ponudba najvišja, in pri zakupovanju občinskih lovov nadalje, če je politično oblastvo odobrilo ponudbo.

Po končani javni dražbi, to je po formalnem sprejemu ponudbe najvišjega ponudnika in po domiku, izgubé vse druge ponudbe, izvzemši najvišjo ponudbo, svojo pravno moč.

Z domikom je sklenjena med najvišjim ponudnikom in zakupovalcem pogojna pogodba, ki postane veljavna šele, ko jo odobri politično oblastvo.

Ako oblastvo pogodbe ne odobri, se zakupna pogodba ne more skleniti; ker so vse druge ponudbe ugasnile, je treba torej obnoviti zakupovanje.

III. Tudi solastniki zdržema ležečega, najmanj 150 ha merečega sveta, imajo pravico do samosvojega lova na tem svetu.

Prošnjo vkupnih posestnikov v F., da se njih nad 115 ha mereči vkupni svet odloči od občinskega lova in prizna za samosvoj lov, sta prva in druga instanca zavrnila, ker je bil dotični vkupni svet zemljiškoknjižno vknjižen na več posestnikov. Obe instanci sta zastopali mnenje, da se sme samo na takem svetu izvrševati samosvoj lov, ki je last posamezne osebe ali pa združbe.

Poljedelsko ministrstvo je razsodbi obeh instanc razveljavilo ter svoj izrek utemeljilo tako-le:

Po § 5. ces. patenta z dne 7. marca 1849, drž. zak. št. 154, imajo posestniki zdržema ležečega, najmanj 115 ha merečega sveta, pravico do samosvojega lova na tem svetu.

Niti ta paragraf, niti drugo določilo citiranega patenta ne predpisuje, da se mora glede s o p o s e s t n i k o v sveta drugače postopati, kakor glede samolastnikov, kadar gre za uživanje, oziroma priznanje pravice do samosvojega lova.

V zasebnem pravu veljajo po zmislu § 828. o. d. z. deležniki stvari ali pravice za eno osebo; nobenega razloga ni domnevati, da je nameraval zakonodajalec za območje javnega prava kaj drugega ukreniti glede pravic, ki izvirajo iz lastninske pravice.

Glasom izpisa iz zemljiške knjige je predmetni svet nerazdeljena last posestnikov 49. zemljišč in sicer po neizločenih idealnih deležih v izmeri 3/222 do 9/222.

Ker veljajo solastniki, kakor zgoraj povedano, za eno osebo, ni bila utemeljena zavrnitev predmetne zahteve.

IV. Predzakupna pravica do lovskih osredkov; osredek je smatrati za obkrožen, če tudi se oklepajoči deli samosvojega lova stikajo samo v eni točki.

Okrajno glavarstvo v K. je priznalo lastniku samosvojega lova M. E. predzakupno pravico do parcele št. 481, davčne občine Sv.

Na pritožbo občine Ž. je deželna vlada dotični odlok razveljavila, ker oklepa parcelo št. 481 razun parcel, ki pripadajo samosvojemu lovu M. E., tudi parcela št. 411, ki je priklopljena občinskemu lovskemu okolišu, in ker parcela št. 481 raditega ni tako obdana od

samosvojega lovskega okoliša, kakor predpisuje točka 2. ministrskega ukaza z dne 31. julija 1849, drž. zak. št. 342.

Vsled nadaljnje pritožbe M. S. je poljedelsko ministrstvo razveljavilo rzsodbo deželne vlade ter M. S. priznalo predzakupno pravico do predmetne parcele iz razlogov:

Glasom mapnega odtiska obdaja samosvoj lovski okoliš M. S. parcelo št. 481 v celem njenem obsegu; res je sicer, da se dve oklepajoči parceli stikate samo v eni točki, vendar zadostuje to popolnoma za obkroženje, ki ga zahtevajo obstoječi lovskopravni predpisi.

Dejstvo, da se tudi občinski lovski okoliš dotika v eni točki osredka, je brez pomena in ne ovira popolnoma obkroženja osredka po samosvojem lovskem okolišu; da se stikajo zemljišča, je sicer važno za vprašanje glede pravice do samosvojega lova in glede predzakupnih pravic do lovskih osredkov, vendar zakon ne izvaja iz tega nikakih posledic glede pravic, ki pristojajo občini v njenem lovskem okolišu.

Dr. B. S.

Književna poročila.

Beiträge zur Anwendung des Strafverfahrens. Drittes Heft. Von Alfred Amschl, k. k. Hofrat und Oberstaatsanwalt in Graz. Wien 1915. (Manz).

Gerichtsgebühren im Verfahren nach den neuen Zivilprozessgesetzen, sowie im Konkurs- und Ausgleichsverfahren. Mit einem Register. Dritte, ergänzte Auflage. Wien 1915 (Manz).

Exszindierungstypen. Dr. Heinrich Klang, Bezirksrichter in Wien. Wien 1915 (Manz).

Entscheidungen des k. k. Obersten Gerichtshofes in Zivil- und Justizverwaltungsachen, veröffentlicht von diesem Gerichtshofe. Fortsetzung der von Dr. Rudolf Novak begründeten Sammlung von Entscheidungen des k. k. Obersten Gerichtshofes in Zivilsachen. Neue Folge. XV. Band. Wien 1915 (Manz).

Das Verhältnis der Presse zur Justiz, unter besonderer Berücksichtigung der Berichterstattung durch die Presse und ihrer gesetzlichen Verantwortlichkeit. Von Dr. Fritz Glaser, Rechtsanwalt in Dresden. Band IV, Heft 1 der Schriften des Vereines „Recht und Wirtschaft“. Berlin 1914 (Heymann).

Gesetz und Richterspruch. Zur Orientierung über Rechtsquellen- und Rechtsanwendungslehre der Gegenwart. Dr. H. Reichel, Professor in Zürich. Zürich 1915 (Orell Füssli).

Normalienverzeichnis. F. J. Wirth, Kanzleiasistent in Böhm.-Leipa. 1914 (Selbstverlag).

Die Zwangsvollstreckung in bürgerlichen Rechtssachen zwischen Österreich und Ungarn. Eine Erläuterung der österr.-ungarischen Vollstreckungshilfevertrages. Von Prof. Dr. Hans Sperl. Graz 1915 (Ulr. Moser).